

NYTT FRÅN NORDENS LILLE KANAAN

Hösten 2024

Kära vänner!

Ännu ett år närmar sig sitt slut. Än en gång kan vi se tillbaka i djup tacksamhet.

*Stor är din trofasthet, min Gud och Fader
växlingens skugga ej finnes hos Dig
Evig din kärlek är, ditt verk dig vittne bär
att Du den samme är evinnerlig*

Hur ofta har vi inte sjungit just den här sången när vi samlats med kära vänner för sommarens retreat! Som regel ger vi en tillbakablick, i bilder och ord, på allt vi har upplevt sedan sist. Det är en god påminnelse om vad Gud har gjort. Än en gång har vår himmelske Fader försett oss med allt vi behöver för drift och underhåll. Han har gett oss vårt dagliga bröd - ja, mer än så, även rent vatten, mjölk, potatis och grönsaker. Vi har haft el och ved för att hålla värmen. Gud har gett oss hälsa och styrka och skyddat oss från olycka och fara. Han har kallat hjälpare som troget bistår oss med hjälp med bilar och maskiner eller hjälp vid plötsliga svårigheter av olika slag. Ja, vi har fått råd och stöd på alla områden. Norska syster Damaris, som annars bor i Tyskland, var hos oss hela sommaren, också hon en ovärderlig hjälp. Som bonddotter är hon van att skörda och ta hand om grönsaker, stapla ved och mycket annat. Allt detta fyller oss med glädje och tacksamhet mitt i en orolig värld.

Israel i fokus

Den 7 oktober var det ett år sedan terroristerna från Gaza angrep Israel på bestialiskt vis. Liksom förra året var vi i Danmark den här dagen och två av oss deltog i en manifestation på Köpenhamns gator. På kvällen var vi i den fullsatta synagogan. Det var en helt speciell kväll. Vi fick intrycket av att alla Danmarks judar var samlade. Många, däribland rabbinen och ledande personer i den judiska församlingen, visade oss sin uppskattning att vi var med. En ung dansk S-politiker var en av dem som höll ett hjärtevärmande tal. I juni hade han varit med på en resa till Israel och med egna ögon sett vad som hade skett. Vi blev glada när han berättade för oss att de för en dialog med norska politiker, som dessvärre inte har så stor förståelse för Israel.

Israel måste engagera oss som kristna. Vi kan vara överens eller oense om mycket, men vi är kallade att välsigna Guds folk, och med kärlek "väcka deras avund". (Se Rom. 11:11-15)

I början av juni deltog vi i 20-årsjubileet för vår lokala Israelförening. Tre kvinnor från en israelisk bosättning som vår förening stöder deltog i firandet. De hade blivit varnade för att resa till Norge, ett land med fientlig inställning till Israel! Lyckligtvis kom de ändå och bidrog till festglädjen med sin tacksamhet och sina starka vittnesbörd. En av dem var en sexbarnsmamma vars man hade skjutits till döds i en terroristattack för några år sedan. Dagarna i Norge var viktiga för dem och nu ville de

Måltid i trädgården

Manifestation i Köpenhamn

ta med sig ett budskap hem: Vi har träffat vänner i Norge!

Genom våra tre systrar som bor i Israel får vi också en inblick i landet och dess folk. De skriver:

Vi har fått så många mejl och meddelanden från hela världen med böner för Israel och för oss. Det har varit mycket uppmuntrande, särskilt eftersom så många nationer står emot Israel och det judiska folket. Den ökande antisemitismen är utom kontroll. Men det finns människor som älskar Guds Ord och hans folk. Det är en stor tröst att veta att det finns så många som ber om fred i Jerusalem. Vi tackar er från hela vårt hjärta för er solidaritet, era trofasta böner och ekonomiskt stöd som vi har förmedlat för att tillgodose behov hos traumatiserade barn och israeliska soldater. Varje gång israeler hör talas om kristna som ber och står vid deras sida blir de rörda till tårar.

Vår närvaro är mycket synlig. Byborna har sett att vi stannar och inte lämnar landet. Det betyder så mycket och många uttrycker sin förvåning. Även det minsta tecken på att vi står vid deras sida möts av en överväldigande tacksamhet. Det gäller butiksägarna i vår by och i Jerusalem, och det gäller främlingar som vi möter på andra håll i landet. "Fortsätt med det goda arbetet", säger de från djupet av sina hjärtan och tackar oss med tårar för att vi finns där. Det gör oss ödmjuka.

I våras kom en ultraortodox jude för att hämta böcker som han hade beställt från vårt huvudcenter i Tyskland. Han hade hittat ett gammalt exemplar av "Kärlekens Fader" på tyska i en second hand-affär i staden där han bor. Mannen har tysk bakgrund och blev så berörd av det som Moder Basilea hade skrivit om vår himmelske Fader. Det ledde till att han beställde flera tyska böcker från vårt förlag. När han besökte oss i Ein Kerem berättade han att han hade studerat kristendomen för att få mer kunskap om Jesus och det kristna livet. Det han fann i "Kärlekens Fader" uttryckte en djup förståelse för det som lärs ut i yeshivan (judisk högskola för torahstudier) om Gud vår Faders kärlek och lidande för mänskligheten. Han hade läst mycket

Jubileum i Israelföreningen. De israeliska gästerna hälsar. ↑
Sr. Remida packar upp festtårten ↓

kristen litteratur, men aldrig stött på något som talade till honom på det här sättet. I slutet av besöket uppmanade han oss att skriva till honom när vi hade frågor om judendomen och Bibeln - ett erbjudande som vi tog emot med glädje. Det var fantastiskt att se en ultraortodox jude som honom här i vårt hem!

När vi fick ett mejl med ämnet - Kedem, Udis dotter - blev vi mycket glada. Kedem skrev att hon skulle komma

↑
Kedem och Udi från Jerusalem

← Sr. Verita, Sr. Charis och
Sr. Lebona →
i Israel **tackar för förbön!**

till Ein Kerem på sabbaten. När hennes far hörde detta uppmuntrade han henne att besöka de systrar som han talar så mycket om! Kedom's fästman hade dödats den ödesdigra 7 oktober. Medan hon bearbetade sin sorg blev hon inspirerad att söka upp en skrivare för att under hans ledning skriva en torahrulle till sin fästmans ära. Hon kom till oss tillsammans med några vänner, och efter det korta besöket bjöd hon in oss till den ceremoni där torahrullen ska överräckas i synagogan i Tel Aviv. Det var där hennes fästman hade gått. Udi Merioz är en konstnär i Cardo som är känd över hela världen. Vi har träffat honom flera gånger och han uppskattar det arbete vi gör.

Nytt liv i Jesus

*Rening från synd Du ger frid som förbliver
Kraft för var dags behov år efter år
Framtiden ljus och lång möter jag nu med sång
tills jag hos dig en gång vid målet står*

Nyligen fick vi besök av en kvinna som just hade hittat hem till Jesus. År av sökande inom yoga, buddhism, hinduism och allt annat som kan nämnas var över. JESUS är sanningen! Han förlåter oss och ger oss nåd att förlåta *dem* som står i skuld till oss. Hennes hjärta flödade över av glädje över det nya livet. Ingenting gläder oss mer än att se förvandlade liv, och det blir glädje i himlen över varje syndare som omvänder sig (se Luk. 15:7)!

När Hans var här berättade han om många år med perioder av drickande. Varje gång var det en tuff kamp att bli nykter efter en ny period. Men för ett år sedan började han läsa Bibeln, lyssna på kristen undervisning på nätet och fylla sig själv med det. Efter några veckor fick han för sig att sluta dricka själv, utan att anmäla sig på sjukhuset för avrusning. Istället bad han en enkel bön: "Jesus, snälla hjälp mig!" Full av förundran och tacksamhet till Gud berättade han att abstinensbesvären uteblev helt. Det var ingen kamp och suget efter alkohol var

"Ett ord till hjärtat" träffade rätt: Gud skapar nytt liv av ditt livs ruiner!

Ungdomarna från Jesus Image Church

borta. Allt var som en avlägsen dröm om något som hade varit. Läkaren och psykologen som han hade gått till i flera år förstod ingenting. Hans, som alltid har varit blyg och rädd, är nu den förste att hoppa upp på möten och vittna om Jesus och kraften i Guds Ord.

Även i Tyskland upplever systrarna att unga människor har en djup längtan efter mer av Jesus. Två gånger har de haft besök från "Jesus Image", en väckelserörelse i USA. I våras kom en grupp från deras bibelskola på besök en vecka. På den bibelskolan ingår Moder Basileas bok "Jesus den Eneste" (finns på norska) i deras kursplan! De skydde inte den långa resan och vad den kostade, utan kom för att "tjäna". Efter morgonsamlingen hjälpte de till överallt; i köket, i tvättstugan, i trädgården och med snickeriarbeten. Med iver och glöd gjorde de vårstädning i det stora "Jesu-Ruf-Kapelle". På kvällarna samlades de till lovsång och delade sina vittnesbörd. En ung man berättade om det stora vakuum han hade haft inom sig. Han törstade efter kärlek och sökte i droger och överallt. Sedan hamnade han i fängelse och där fann han Jesus. När hans mamma kom på besök kände hon inte igen honom. Hon sa: "Om det här är möjligt, måste det finnas en Gud." Senare kom hon själv till en levande tro.

Det var en så välsignad tid, både för ungdomarna och för alla på Kanaan, och det var svårt att skiljas åt igen. En ny grupp har redan anmält sig för nästa år!

När vi var i Danmark i oktober träffade vi Peer. Han är nu 82 år. Peer hade en köksfirma, men när han var 61 år hade hans hälsa försämrats så mycket att han knappt kunde arbeta längre. Han var nära konkurs. Trots att han inte trodde på vare sig Gud eller helande följde han med en vän på ett möte. Där rörde Jesus vid hans kropp och hjärta. Livet blev nytt! Alla hans skulder blev betalda och Gud gav honom ett uppdrag: Du ska måla och be! Vi besökte Peer i hans ateljé på Jylland, där han nu själv ber för sjuka. Underbara bilder med bibliska motiv, Jesus, Jerusalem och himmelsk glans strålade emot oss. Vi kände en djup enhet i Anden - en längtan efter att Jesus ska komma och upprätta sitt rike.

Besök hos Peer Laigaard.

Förutom möten med enskilda personer har vi haft möjlighet att tala om Jesus i olika sammanhang. I september var syster Mirofora och syster Angelina med på Livets Senters bibelskola i Hamar. Där mötte vi 40 törstiga elever mellan 20 och 80 år. Syster Mirofora hade två dagars undervisning om "Jesu lidande, död och uppståndelse" och "Frälsningen - korsets kraft". Vi var tacksamma för den djupa responsen. Ledarna poängterade också att detta grundläggande evangelium behöver en renässans bland oss. Vi berättade också om vårt systraskap och vittnade om vad Jesus har gjort i våra personliga liv.

Syster Mirofora undervisar på Bibelskolan Equip i Hamar

Under Kvinnor i Nätverks konferens i Kristiansand i oktober höll vi ett seminarium med titeln "Maria, Jesu mor". Maria blir ofta negligerad i våra protestantiska sammanhang. Men vem har gått en sådan väg som hon! Elisabet jublar när hon möter sin yngre släkting: "Men varför händer detta mig, att min Herres mor kommer till mig? ... Och salig är du som trodde, för det som Herren har sagt dig kommer att gå i uppfyllelse." (Luk. 1:43, 45)

Johannes Döparen spratt till av glädje i Elisabets mage när Maria hälsade på henne. Då var han ungefär lika gammal som de foster som man nu ska ha "rätt" att avlägsna. Än en gång står vi mitt uppe i kampen för det ofödda livet. Den 3 december kommer norska Stortinget att rösta om att utvidga abortgränsen från 12 till 18 veckor. Vilken smärta! I år har vi firat 1000-årsjubileet av införandet av den första kristna lagen. Då fick spädbarn och äldre världighet och rätt till liv. Nu kastas vi tillbaka till förkristen tid. Över hela världen främjas det förslag om abort som en "mänsklig rättighet". På WHO:s (Världshälsoorganisationens) webbplats kan vi läsa att 73 miljoner aborter utförs varje år. Vi tog upp detta ämne på vår retreat i juni. Ingeborg Aas, som har engagerat sig för det ofödda livet ända sedan kampen på 70-talet, besökte oss och berättade om sina erfarenheter från denna kamp. Hon vittnade också om sitt eget liv som mamma till två adoptivbarn och sin egen son som har Downs

syndrom. Hennes kärlek till livet och till sina barn berörde oss alla djupt.

De senaste månaderna har vi följt vänner och bekanta som med glädje och spänning har väntat barn. Under den här tiden har livets under kommit nära på ett speciellt sätt. Må Guds skaparglädje och hans *sorg* bli vår!

Korsets kraft

En dag när vi gick genom trädgården fick vi en överraskande syn. En stor gran hade ryckts upp ur marken och kastats över staketet. Den verkade inte ha några rötter, när vi såg närmare efter hittade vi en enda liten rot i marken. Granen stod direkt

bakom ett stort kors i böneträdgården. Ändå föll den. Det blev en predikan för oss: Hur viktigt är det inte att våra rötter är starka så vi kan stå fasta i livets stormar. Korset är inte bara en vacker symbol, utan vi måste leva av dess kraft!

Liksom ni tog emot Kristus Jesus som Herren, så lev i honom, rotade och uppbyggda i honom. Kol. 2:6-7a

Böneträdgården har legat oss på hjärtat i många år. Här kan vi följa Jesus från Getsemane till korset och uppståndelsen. Relieferna som sattes upp i början av 80-talet var märkta av väder och vind, frost och värme. I somras var det som om tiden var inne för att förnya dem. Vi hade forskat oss fram till de material som var lämpliga för reparation och hade satt igång med arbetet. Då kom en vän från Etiopien som målar ikoner. Med glädje övertog han uppgiften att måla. Efter en månad var trädgården som ny. Det återstår visserligen att se om det kommer att hålla, så det är ett böneämne.

*Våren och sommaren, hösten och vintern
Solen och stjärnorna på himlen blå
Allt vad du skapat har, del uti lovet tar
Säger hur underbar Gud är ändå*

Vi har upplevt dramatiska valdagar i USA. Många kristna tror på en kursändring med frihet för evangeliet och respekt för livet. Det är också vår bön.

Här i Europa är spänningarna stora. Våld och mord står på dagordningen. Det sägs från olika håll att vi aldrig har varit närmare ett tredje världskrig. Vi får broschyrer med posten om egenberedskap. För oss systrar är det välkända tongångar; vi har alltid ett visst förråd av det mest nödvändiga för en nödsituation. Men det viktigaste i den här tiden är att vi hör Jesu ord:

Vaka alltid och be om kraft att kunna undfly allt det som skall komma och kunna bestå inför Människosonen. Luk. 21:36

Ni är världens ljus, säger Jesus. Ni är jordens salt. Som kristna lever vi i världen, men inte av världen. Johannes Döparen var sanningens och samvetets röst på sin tid. Det kostade honom livet. Vi är så tacksamma för alla dem som, även i vår tid, har följt kallelsen att offentligt tala livets sak, barnens sak,

Joachim och syster Remida arbetar på relieferna

äktenskapets sak, familjens sak... Vi är alla kallade att kämpa trons goda kamp i bön och omvändelse.
De välbekanta ord som Salomo hörde vid invigningen av templet gäller fortfarande:

Om... mitt folk, som är uppkallat efter mitt namn, ödmjucar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, då vill jag höra det från himlen och förlåta deras synd och skaffa läkedom åt deras land. 2 Krön. 7:14

Låt oss förenas i bön och söka Guds ansikte i denna tid. Han längtar efter att frälsa människor. Hans hus måste bli fullt innan hans Sons bröllop kan börja! (Se Matt. 22)

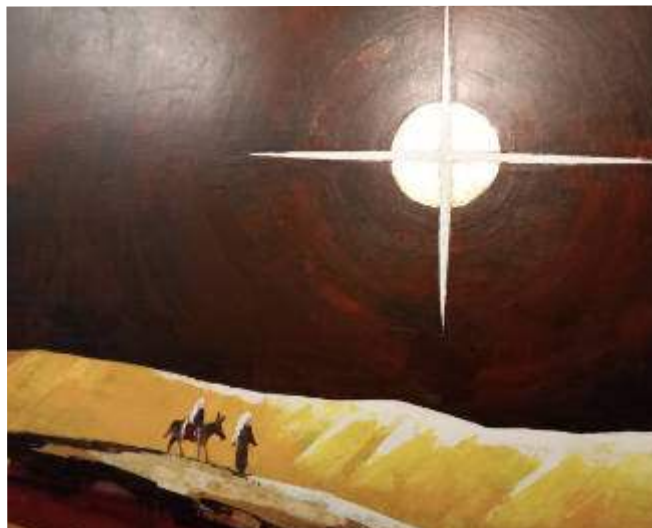
I stor tacksamhet för gemenskap, förbön och omtanke under det gångna året ber vi om en välsignad advents- och jultid för er alla.

Kära hälsningar från Nordens lille Kanaan,

**syster Angelina,
syster Mirofora, syster Regine och syster Remida**

Syster Damaris och syster Mirofora reser bort

Julmotiv av Peer Laigaard

*Ett av de nymålade relieferna:
Sonen som vänder hem
till Fadern – från Lukas 15 →*

**Retreaten på Bjerkely Folkhögskola
2025 är planerad den 19-22 Juni.**

© 2024 De Evangeliske Mariasøstre, Opstuen 20, NO-2266 Arneberg, NORGE
Beställ litteratur i Sverige på vår svenska hemsida: www.sverige.kanaan.land
eller ring oss i Norge på tlf: 0047-408 18 990

© Bibelcitaten är från Svenska Folkbibeln 1998/2015 / Sångverserna är av Thomas O. Chisholm 1923, sv. text: Daniel Hallberg 1954